

Het goede bewaren

John Newton

— uitgave van: —

De Tabernakel
preken met verwachting

Eerder uitgegeven preken van jaargang 27

1. Glorie aan God
2. Bidden in alles

Christmas Evans
David Clarkson

Jaargang 27 – nummer 3 – februari 2025

Toelichting foto omslag

Als parels aan een ketting, zo is al het goede dat de gelovige christen door het Evangelie ontvangt: het Evangelie zelf, de geloofservaring, de goede werken die in geloof gedaan zijn, en zoveel meer kostbaarheden. Gemakkelijk worden deze echter besmeurd of gaan ze verloren. John Newton wijst ons hoe deze parels te verzamelen, te verzorgen en zuiver te behouden. Het geheim: opnieuw datzelfde Evangelie. Het Evangelie van onze Heere Jezus Christus, die ene parel van grote waarde.

Bronvermelding

Oorspronkelijke titel: Believers cautioned against misconduct in their profession

Bron: The Works of John Newton, Volume 2

De preek is vertaald onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel. De pdf en de originele Engelse tekst zijn te vinden op de website: www.tabernakel.nl

Vormgeving en druk: Drukkerij AMV, Lunteren

Het goede bewaren

Dat dan uw goed niet gelasterd worde.

Romeinen 14:16

De directe aanleiding voor deze waarschuwing kunt u uit de context afleiden. Het heeft God goed gedacht om vanaf het begin Zijn kinderen, die het met elkaar eens zijn in de grote en essentiële waarheden van het Evangelie, toe te staan op enkele punten van minder belang te verschillen. Dit verschil biedt ruimte aan beiden om geduld, verdraagzaamheid, genegenheid en naastenliefde te oefenen.

Maar tegelijkertijd zullen de overgebleven verdorvenheden van het hart zich te vaak laten zien en doen gelden. Zo moesten de Joodse bekeerlingen zich enige tijd houden aan het naleven van de Mozaïsche wetten betreffende voedsel en dranken. De heidenen echter maakten aanspraak op het recht om vrij te zijn van dit juk als onderdeel van de vrijheid die zij van Christus hadden ontvangen.

In onze tekst verwijt de apostel geen van de partijen iets over hun eigen oordeel en praktijk, maar hij wijst hen terecht omdat ze elkaar veroordelen en verachten. Hij berispt vooral hen die hun vrijheid in het Evangelie begrepen, maar daar niet verstandig mee omgingen; zij daagden juist hun zwakkere broeders uit en ergerden hen.

De apostel bevestigt hun vrijheid, maar vermaant hen deze niet te misbruiken. Niet door anderen aan te sporen tegen hun geweten te handelen, en ook niet door hen met minachting te behandelen omdat zij de gewetensbezwaren en vooroordelen, waaraan ze zo lang gewend waren, nog niet geheel afgelegd hadden. 'Dat dan uw goed niet gelasterd worde.' Wees dankbaar voor uw vrijheid, maar breng deze niet in opspraak en maak deze niet te schande door anderen onbehoorlijk te behandelen.

De aanwijzing in onze tekst, zo opgevat, is altijd toepasselijk en geschikt geweest voor de christelijke kerk, en wellicht nooit méér

dan in ons land en in onze tijd. De Geest leidt de gelovigen in dezelfde fundamentele waarheden. Ze staan, door hun gemeenschappelijke Hoofd, in de meest liefdevolle relatie tot elkaar. Toch leggen ze zoveel nadruk op minder belangrijke verschillen en strijden ze voor de beperkte belangen van systemen, kerkgenootschappen en leiders.

Maar de *liefde*, de belangrijkste eigenschap van hun belijdenis, is hierdoor nauwelijks zichtbaar. Ze nemen elkaar de maat en ergeren elkaar. Ze vertragen de voortgang van de zaak die hun allen het meest ter harte zou moeten gaan, en geven hun tegenstanders aanleiding om datgene wat zij niet begrijpen, te bespotten. Deze mentaliteit komt zo veelvuldig voor dat de waarschuwing van onze tekst nodig is.

Wees dankbaar voor uw voorrechten. U maakt niet alleen aanspraak op het recht van een eigen oordeel en gewetensvrijheid als mens en als christen, maar als Brit bezit u deze. 'Dat dan uw goed niet gelasterd worde.' Gun anderen de vrijheid waarop u zelf aanspraak maakt. En als u zich niet voor onfeilbaar houdt, neem dan maar aan dat het mogelijk is dat iemand, die het niet in alles met u eens is, net zo dicht bij de Heere leeft als u.

Maar het advies in onze tekst kan ook in een meer algemene zin opgevat worden. Allen die de Heere Jezus Christus eren, past het voorzichtig te zijn in heel hun handelen, zodat zij nooit aanleiding geven dat hun 'goed gelasterd worde'. Om het onderwerp zo geschikt mogelijk te maken voor de verschillende omstandigheden en ieders karakter zal ik:

1. onderzoeken wat het goed van de gelovige is;
2. het advies, 'dat dan uw goed niet gelasterd worde' uitleggen en toepassen.

1. Het goed van de gelovige

Iedereen heeft iets wat erg belangrijk voor hem is, waarvan hij afhankelijk is en waarin hij zijn grootste vermaak vindt. Dit – wat

het ook is – is zijn goed. En in het voorwerp waarin hij zich verheugt, zie je zijn karakter terug. Van nature zoeken we de wereld en wereldse zaken – dat is ons hoogste goed. Afhankelijk van wisselende emoties en situaties streven we die op een of andere manier met onvermoeibare ijver na. Rijkdom, eer en zondig vermaak zijn de armzalige dingen waarover het onvernieuwde hart in zijn vurig streven uitroept: ‘Wie zal ons het goede doen zien?’ (Ps. 4:7). Weinigen zullen uw goed lasteren als uw sterkste verlangens hiernaar uitgaan. Men zal u prijzen als u uzelf goed doet. U wordt daarom ook niet bedoeld in de vermaning van mijn tekst.

Let echter wel op wat het Woord van God zegt over uw goed, en over u die het als uw goed beschouwt. Uw goed is ijdelheid, uw vrucht is kwelling des geestes, en u die uw hart op zulk goed stelt, wordt beschouwd als ‘een vijand van God’ (Jak. 4:4). U zult zelf dit goed lasteren wanneer u in uw zonden sterft. Dan zult u de waarheid van Ezaus woorden zelf inzien: ‘Zie, ik ga sterven; en waartoe mij dan de eerstgeboorte?’ (Gen. 25:32).

Zoals de onbekeerden de wereld als hun goed hebben, zo is de Verbondsgod in Christus het goed en deel van allen die geroepen zijn door Zijn genade. Zij kijken altijd naar de gehoorzaamheid en het bloed van Jezus, toegepast door de Geest der genade, als het enige fundament van hun hoop en vertroosting. God is hun Goed in de hoogste zin. Alle andere dingen zijn slechts goed voor zover ze tot Hem leiden en hen helpen de gemeenschap met Hem te onderhouden. In dit opzicht zijn er verschillende zaken die zij tot hun goed rekenen omdat het middelen zijn tot vermaak in en verheerlijking van hun God.

Het Evangelie is hun goed

Het Evangelie, die genadige openbaring waardoor zij zichzelf en Jezus hebben leren kennen, is hun goed. Alle leerstukken, voorschriften en beloften die vervat zijn in de Schrift, zijn een erg kostbare schat waarin zij zich meer verheugen dan zij die een grote buit vinden. Ieder van hen kan met de psalmist zeggen ‘De wet van Uw mond is mij

beter, dan duizenden van goud of zilver. Hoe zoet zijn Uw redenen mijn gehemelte geweest, meer dan honing mijn mond! Hoe lief heb ik Uw wet! Zij is mijn betrachtig de ganse dag' (Ps. 119:72,97,103). Dit Woord verlicht, verlevendigt, waarschuwt, troost en ondersteunt hen. Daarom is het voor hun hart de bron van vreugde en blijdschap en meer dan het hun toegewezen deel (naar Job 23:12).

De instellingen zijn hun goed

De instellingen zijn onderdeel van hun goed. Het zou hun veel verdriet geven als ze het Woord van de Heere zouden moeten missen. Als zij Zijn Woord maar regelmatig mogen horen en Zijn genadige aanwezigheid in zich ondervinden, kunnen zij tevreden zijn, al moeten zij veel dingen missen, waaraan de mensen in de wereld zoveel waarde hechten. Als ze te maken hebben met veel moeilijkheden en zorgen, kunnen ze verademing vinden in de belofte van de Heere, zoals de profeet sprak: 'De HEERE zal u wel brood der benauwdheid, en wateren der verdrukking geven; maar uw leraars zullen niet meer als met vleugels wegvliegen, maar uw ogen zullen uw leraars zien' (Jes. 30:20). Als deze belofte aan hen vervuld wordt, zullen ze niet veel klagen over het brood der benauwdheid, hoewel dit eraan verbonden is. Integendeel, ze zullen het een harde beproeving vinden om verstoken te zijn van levendige instellingen en getrouwe predikanten. Want hoe positief en aangenaam hun situatie ook mag zijn in tijdelijke dingen, deze zijn hun goed niet.

De belijdenis is hun goed

Zij rekenen hun belijdenis als een deel van hun goed. Ze achten het een groot voorrecht om de Naam van Christus te dragen, hoewel het hen blootstelt aan de smaad van de wereld. Zij beschouwen het als een grote en belangrijke verantwoordelijkheid dat de eer van het Evangelie aan hen is toevertrouwd en in zekere mate van hun gedrag afhangt. Wanneer zij geestelijk gezond zijn, sterven ze liever dan dat ze schuldig zijn aan iets dat het Evangelie in opspraak brengt. Zij kunnen en durven dit niet te doen, maar door onwetendheid en zwakheid zijn ze geneigd fouten te maken. Daarom hebben zij de waarschuwing in mijn tekst nodig en verlangen ze die in acht te nemen.

Hun bevindingen zijn hun goed

Hun bevindingen zijn hun goed, hun uitgelezen parels. Ik bedoel hiermee de innerlijke omgang van de Heere met hun ziel. De bewijzen van Zijn macht en wijsheid waarmee Hij hen tot nu toe veilig op de weg naar Zijn Koninkrijk heeft gebracht. Hoe Hij hen aan de arglistigheid van hun eigen hart ontdekte. De openbaringen van Zijn genade, liefde en nabijheid, ondanks al hun onwaardigheid en ontrouw. Sommige van deze bevindingen hebben hun veel gekost: pijn, zorgen en conflicten.

Toch zouden ze dit alles niet willen missen, al zouden ze daardoor al hun lijden hebben kunnen vermijden. Zij vergenoegen zich ermee meer te lijden, als ze op welke manier dan ook deze kostbare schat kunnen vergroten.

Zij verheugen zich wanneer ze zich voor de geest halen hoe diep zij gezonken waren, hoe wonderlijk ze zijn verlost, welke antwoorden zij ontvingen op hun arme gebeden. Hier komen de algenoezaamheid en goedheid samen van Hem, tot Wie zij hun toevlucht hadden genomen. Hieraan ontleen zij de argumenten waarmee zij in de toekomst hun ongelovige vrees kunnen bestrijden. Zo ver zijn hun bevindingen hun goed. Niet als de grond van hun hoop of de bron van hun vertroosting, want hiervoor stellen zij hun gehele vertrouwen op de gehoorzaamheid en het bloed van de Zaligmaker Jezus. Maar wel als bewijs, dat zij 'geen kunstig verdichte fabels nagevolgd zijn, noch de genade Gods tevergeefs ontvangen hebben (2 Petr. 1:16, 2 Kor. 6:1).

Tot zover sprak ik in het algemeen. U kunt nu allen uzelf toetsen om te weten of u het goed van het uitverkoren volk van God hebt omhelsd (Ps. 106:4,5). Als u uw goed niet vindt in datgene wat ik heb genoemd, hebt u geen blijvende rijkdom. Alles wat u hebt, zult u spoedig moeten achterlaten. Kunt u er tevreden mee zijn om alles achter te moeten laten en arm, naakt en zonder vrienden de eeuwigheid in te gaan?

O, dat u het advies van onze Heere zou opvolgen! Hij zou het kunnen bevelen, want Hij heeft alle macht en Hij zegt: 'Ik raad u dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden; en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden, en de schande van uw naaktheid niet geopenbaard worde; en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt' (Openb. 3:18).

Maar er zijn er ook wiens hart mij kan volgen in wat ik heb gezegd. De grote God Zelf is uw Goed. U verheugt zich in Zijn Woord en instellingen, in uw belijdenis van Zijn Naam en in uw bevindingen van Zijn goedheid. Tot u richt ik me in het overige van mijn preek. 'Dat dan uw goed niet gelasterd worde.'

2. Uitleg en toepassing van het advies

Nu zal ik dit advies uitleggen en toepassen, waarbij ik twee punten uit zal werken.

Het eerste is dat er velen klaar staan om uw goed te lasteren. Velen verachten het Evangelie en u als belijder daarvan. Zij letten op of u twijfelt en zullen dankbaar gebruikmaken van de minste gelegenheid om u te bespotten. De wereld, die zichzelf liefheeft, zal in sommige gevallen toegeeflijk zijn. Onfatsoenlijkheid en zelfs onzedelijkheid zullen als menselijke zwakheid aangemerkt worden. Dat wat op geen enkele manier gerechtvaardigd kan worden, zal men op een innemende manier verhullen of vergoelijken.

Maar als u een belijdend gelovige bent, moet u niet verwachten dat deze mildheid zich tot u zal uitstrekken. In plaats daarvan zal men al uw woorden en daden nauwkeurig beoordelen en uw fouten uitvergroten. Als maar een deel van uw gedrag voor tweeërlei uitleg vatbaar is, zal het over het algemeen op de meest ongunstige manier worden beoordeeld. Nee, zelfs wanneer er geen wettige reden voor is, zal men met volle inzet leugens en lasterpraatjes over de dienaren van Christus verspreiden (zie Matth. 5:11). De Schrift waarschuwt ons op veel plaatsen dat dit zo moet zijn, en de ervaring bevestigt dit overduidelijk. Hoewel het onmogelijk is om kwaadaardige mensen volledig de

mond te snoeren, zouden zij toch niet zoveel spreken als ze daartoe niet uitgelokt zouden worden door de onvoorzichtigheid van gelovigen. Dat zulke gelegenheden soms worden gegeven door hen die over het algemeen oprecht zijn in hart en wandel, zal iemand die bekend is met de ware staat van de menselijke natuur niet vreemd in de oren klinken.

In sommige gevallen kunnen en zullen mensen van wie het hoogste verlangen is om de leer van hun God en Zaligmaker in alle opzichten hoog te houden, er toch de oorzaak van zijn dat hun goed gelasterd wordt. Verschillende oorzaken kunnen hieraan ten grondslag liggen: onoplettendheid, gebrek aan bevinding, inschattingsfouten, plotselinge en onverwachte verzoeken en ander kwaad dat onlosmakelijk met hun situatie verbonden is.

Het is echter onze dure plicht, gelet op de eer van God en Zijn Waarheid, ons in te spannen om zoveel mogelijk 'de oorzaak af te snijden voor hen' die in dit opzicht gelegenheid zoeken (2 Kor. 11:12, 1 Petr. 2:12).

Laten we naar aanleiding hiervan onderzoeken wat de meest gebruikelijke bezwaren zijn tegen de prediking en de belijdenis van het Evangelie. Niet alleen de bezwaren van kwaadwillende vijanden, maar soms ook van personen die geen verkeerde intenties hebben. Hun bezwaren zijn ten dele opgedrongen door de onjuiste voorstelling door anderen en ten dele doordat zij in de war gebracht zijn door de gebreken van belijders.

Onvoldoende nadruk op goede werken

Ten eerste wordt tegengeworpen dat onze leer onvoldoende nadruk legt op goede werken. Wij durven deze inderdaad niet aan te bevelen buiten hun rechtmatige plaats, of ze voor te stellen als de grond van onze aanneming door God. Maar ik hoop dat niemand die dit leest, zal durven zeggen dat hij er niet vaak aan wordt herinnerd dat zonder heiligmaking niemand de Heere zal zien (Hebr. 12:14). Echter, de wereld zal meer oordelen door wat zij in *u zien*, dan door wat zij

van *mij horen*. Wees daarom op uw hoede dat uw goed niet gelasterd wordt door enig lichtzinnig, dwaas, onvriendelijk of onrechtvaardig gedrag. Het zal geen afdoende verontschuldiging zijn om te zeggen dat uw principes deze dingen niet toestaan, als degenen die u kennen u kunnen beschuldigen naar aanleiding van uw daden.

Onderlinge twisten

Ten tweede wordt aangevoerd dat de leer van het Evangelie een stelsel is dat voornamelijk bestaat uit veronderstellingen en subtiele verschillen, en een deur opent voor duizend twistgesprekken. Dit is een ongelukkig gevolg van onze vele scheuringen en afsplitsingen en van de hete strijd die ervoor wordt geleverd. Laat dit u aansporen om te vermijden twistziek en zelfingenomen te zijn. Wees 'ras om te horen, traag om te spreken' (Jak. 1:19), en wanneer er rekenschap wordt afge-eist 'van de hoop, die in u is' (1 Petr. 3:15), geef dan uw antwoorden met bescheidenheid en vreze, opdat uw goed niet gelasterd worde.

Onverschilligheid

Ten derde is het een veelgenoemd bezwaar, dat deze leer mensen gemakzuchtig en onverschillig maakt wat betreft de noodzakelijke zorgen en zaken van het leven. Inderdaad is dit zo, maar ik haast me tegelijk om op dit punt bij onbevooroordeelde en eerlijke sprekers een goed woordje te doen voor jonge bekeerlingen.

Wanneer zij pas bekeerd zijn, is de verandering zo groot, hun zicht op eeuwige zaken zo sterk en ontroerend, dat het, gezien de menselijke zwakheid, bijna niet anders kan dan dat dit hun aandacht voor een tijd bijna geheel opeist. Een gevoel van onverzoende zonden is dan op hun geweten gebonden. Zo iemand is zich nu terecht bewust van de onzekerheid van het leven. Hij leeft in onzekerheid over het allerbelangrijkste en weet niet hoe of waarheen hij zal kunnen vluchten om de toekomstige toorn te ontgaan. Het is geen wonder als deze bezorgdheid hem zozeer bezighoudt, dat hem weinig tijd of kracht overblijft om zich met andere zaken bezig te houden. Zaken die, hoe gepast ze ook kunnen zijn, in vergelijking hiermee duidelijk van weinig of geen belang zijn.

Wanneer zij deze last kwijtraken, gaat dit gewoonlijk gepaard met een levendig gevoel van de wijsheid, liefde, kracht en genade van God, geopenbaard in Christus Jezus door het Evangelie. Dit drukt de zorg om ondergeschikte zaken gedurende korte tijd ongeveer naar de achtergrond of laat die ook doven.

Maar als deze onverschilligheid met betrekking tot onze gewone plichten erg lang duurt of men er overdreven aan toegeeft, leidt dit tot grote en terechte ergernis. Het zorgt ervoor dat de waarheid gelasterd wordt. We kunnen niet anders zeggen dan dat de fout niet in het Evangelie ligt, maar daarin dat we negeren wat het Evangelie leert en beveelt. Dit is geen nieuw verschijnsel want ook de apostelen merkten het in hun dagen op en keurden het af.

Er waren dwalende mensen onder de Thessalonicenzen die veronderstelden of pretendeerden, dat het Evangelie hen vrijstelde van arbeid. Over hen zegt Paulus: 'Doch de zodanigen bevelen en vermanen wij door onze Heere Jezus Christus, dat zij met stilheid werkende, hun eigen brood eten' en beveelt verder, 'dat, zo iemand niet wil werken, hij ook niet zal eten' (2 Thess. 3:10-12). De sabbat is van de Heere. Hetzelfde gebod dat ons verbiedt op die dag enig werk te doen, gebiedt ons op de ander zes dagen te arbeiden. 'Dat dan uw goed niet gelasterd worde.'

Wees getrouw in uw plicht, ijverig in uw zaken, doe alles van harte als voor de Heere, en niet voor de mensen (naar Kol. 3:23). Geef niemand terecht reden om te zeggen dat, sinds u godsdienstig geworden bent, u zorgeloos en nalatig bent geworden. Want dit zal een struikelblok voor hen opwerpen en hun vooroordelen tegen de waarheid vergroten.

Ondermijning van het gezag

Ten vierde rekent men het Evangelie aan dat het de natuurlijke en sociale relaties verzwakt. Dat het kinderen en dienaren dwars, hoogmoedig en ongehoorzaam maakt, zodat zij denken de wijsheid in pacht te hebben en vastbesloten zijn om hun eigen wil te volgen. Dit

verwijt zal inderdaad aan het Evangelie kleven zolang de geest van de wereld en de Geest van God tegenover elkaar staan.

Er zullen zich onvermijdelijk gevallen aandienen waarin we óf God, óf mensen moeten teleurstellen, en dan mogen we geen moment twijfelen. Maar leraren moeten wel zeker zijn dat er een noodzaak is om tegen een wettige autoriteit te handelen. Dit geldt vooral wanneer het een twistpunt tussen ouders en kinderen betreft. Want hoewel we worden geacht vader en moeder ongehoorzaam te zijn en te verlaten wanneer Gods gebod dat eist, toch moeten we ouders, na God, bovenal eren, advies vragen en gehoorzamen. Uitzonderlijke gevallen zijn niet zo talrijk als men in het vuur van zijn eerste ijver geneigd is te denken.

De vijand past zijn verzoeken aan bij onze situatie. Het is daarom niet ongewoon als onze eigen geest ons overhaalt om heftig te handelen, terwijl we ons verbeelden dat we ons inspannen voor Gods zaak en de waarheid.

Oproep tot zelfonderzoek

Kortom, we worden opgeroepen onszelf te onderzoeken en anderen mogen ons aan de hand van onze vruchten onderzoeken. Wereldse mensen zijn niet geschikt om geestelijke ervaringen te beoordelen; zij zijn wel in staat uw temperament en daden redelijk goed in te schatten. Sommigen zullen u uit kwade wil observeren, anderen uit nieuwsgierigheid. Als zij horen dat u tot geloof gekomen bent, zullen zij erop letten of dat u tot een beter mens maakt. Zij zullen u niet alleen in de kerk observeren maar ook in de winkel en thuis. Als zij merken dat u een mens uit één stuk, evenwichtig, rustig, nederig en ijverig bent, wie weet zal dit een middel zijn in Gods hand om hen te winnen en hun een meer welwillende houding te geven ten aanzien van de middelen die in u zo doeltreffend hebben gewerkt.

Maar als u daarentegen onvoorzichtig, onnadenkend en zorgeloos bent, als u zich ofwel aanpast aan de wereld, ofwel uw plicht daarin verzuimt, bent u er de oorzaak van dat uw goed gelasterd wordt, dat

u moeilijkheden over uzelf afroept en dat u niet bij machte bent om nuttig te zijn voor anderen.

Bid dus om wijsheid en genade, om uw licht voor de mensen te laten schijnen, zodat zij, uw goede werken ziende, uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken (Matth. 5:16). Dit is het grote doel en de juiste uitwerking van het Evangelie, wanneer het goed verstaan wordt. Alleen Gods genade brengt verlossing. Genade verlicht niet alleen het verstand, maar reinigt ook het hart en reguleert ons gedrag.

Genade werkt door de liefde en overwint de wereld. Genade onderwijst ons en geeft ons de kracht alle goddeloosheid en wereldse begeerlijkheden te verzaken (Tit. 2:12) – de beste ethiek en filosofie konden dit niet bereiken. Genade spoort de ware christen aan en geeft hem de kracht om zijn karakter in alle relaties tot sieraad te laten strekken. Genade stelt hem in staat om zijn plicht volledig te vervullen, met betrekking tot zichzelf, zijn naaste en de God met Wie hij te maken heeft.

Genade leert sober, rechtvaardig en godvruchtig te leven, om alles wat in strijd is met de zuiverheid van het Evangelie te vermijden. Genade leert om zelfs in het gebruik van wettige dingen bescheidenheid te beoefenen en om anderen te behandelen zoals we zelf behandeld willen worden. Genade leert de rijken nederig en vrijgevig, de armen dankbaar en berustend te zijn. Genade leert leidinggevenden vriendelijk, en ondergeschikten trouw te zijn.

Mannen en vrouwen, ouders en kinderen, heren en dienaren, de overheid en het volk: de genade draagt allen op te wandelen waardig de roeping waarmee ze geroepen zijn (naar Ef. 4:1) en naar de gemeenschappelijke band die ze allen hebben met Hem Die hen heeft liefgehad en van hun zonden gewassen heeft in Zijn eigen bloed.

Want de moraal van het Evangelie heeft een edele bron en gaat verder dan de banden van het maatschappelijke leven. Hun matigheid en rechtvaardigheid zijn de vruchten van levende godsvrucht.

De genade van God leert hun om heilig te leven, zich in Hem te verblijden, Hem te gehoorzamen, voor Hem te ijveren, onder Zijn ogen. Genade leert hun om zich altijd te laten leiden door een besef van Zijn onuitsprekelijke liefde, geopenbaard in Zijn Zoon. Genade leert hun om in de verwachting te leven van 'de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker Jezus Christus; Die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken' (Tit. 2:13-14).

Beijver u dan om te laten zien dat u niet alleen Zijn Naam draagt, maar dat u aan Zijn voeten gezeten hebt en gedronken hebt van Zijn Geest. En als onredelijke en goddeloze mensen toch kwaad van u en van uw goed zullen spreken, wees daar dan niet door bewogen, maar heb medelijden met hen en bid voor hen. Wanneer Hij terug zal komen om u vrij te spreken, en uw smaad uit te wissen, dan zullen alle wolken weggenomen worden en 'zullen de rechtvaardigen blinken, gelijk de zon, in het Koninkrijk van hun Vader' (Matth. 13:43).

